

Direkte måling af varmtvandsforbruget på et net til procesformål kan dog stå i et urimeligt forhold til den afgiftsmæssige betydning. Derfor foreslås det, at forbruget af varmt vand kan fastsættes efter andet end måling, når det faktiske forbrug er mindre end 50 GJ årligt. 50 GJ svarer til en energiafgift på godt 2000 kr. Virksomheden skal i givet fald kunne sandsynliggøre, at der mindst betales det samme i afgift som ved en direkte måling. Indtil dette er tilfældet, vil hele forbruget blive beskattet som rumvarme.

Hvis det varme vand på et toilet uden bruser anvendes regelmæssigt, vil det f.eks. kunne accepteres, at der henregnes 0,2 GJ pr. ansat, der benytter toiletet pr. måned. 0,2 GJ svarer i 1998 til en afgift på godt 8 kr. pr. måned.

Almindelig konduite vil dog stadig foreskrive, at en enkelt varmtvandshane på et procesnet, der kun helt lejlighedsvis benyttes, henregnes til procesforbruget, uanset om forbruget strengt taget burde beskattes som rumvarme.

Til nr. 15, 17, 18, 20 og 21

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 16

Ved de grønne afgifter er der indført en afgiftsmæssig forskelsbehandling mellem rumvarme og procesvarme. Nedsættelsen af tilbagebetalingen af afgiften af procesenergi, når varmen efterfølgende nyttiggøres til rumvarme eller varmt vand, skal ses i lyset heraf.

Beskatning af overskudsvarme er således nødvendig, hvis der ikke skal gives en u hensigtsmæssig tilskyndelse til fremstilling af overskudsvarme, og hvis virksomheder med og uden procesenergi – og deraf mulighed for udnyttelse af overskudsvarme – skal ligestilles.

Afgiften af overskudsvarme har dog generelt ikke mindsket tilskyndelsen til udnyttelse af spildvarme, snarere tværtimod, idet de alternative opvarmningsformer som olie og gas er steget mere i afgift end overskudsvarmeafgiften. Specielt ved små mængder varme vil måleomkostningerne dog kunne udgøre en betydelig del af gevinsten.

Det foreslås derfor, at uanset størrelse af det opvarmede rum og energiforbruget forbundet med opvarmningen kan der frem for nedsættelse af tilbagebetaling (betaling af afgift af overskudsvarme) betales en afgift på 8 kr. pr. m². Herved kan virksomhederne dels afveje måleomkostningerne overfor standardansættelsen, ligesom der indføres et loft over afgiftens størrelse i forhold til det opvarmede areal.

Det foreslås samtidig, at der ikke sker nedsættelse af tilbagebetaling eller betaling af m²-afgift af nyttiggjort procesvarme, der anvendes til rumopvarmning i sommerhalvåret.

Opvarmningen med overskudsvarme i sommerhalvåret vil i en række virksomheder i et vist omfang primært tjene et bortskaffelses- frem for et opvarmningsformål, og således ikke i fuldt omfang svare til en sparet brændselsudgift til alternativ opvarmning. Selvom det ud fra en energimæssig betragtning som hovedregel ikke er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarme, medmindre der er et konkret varmebehov, vil det i visse situationer ikke være økonomisk rentabelt at etablere to systemer til bortskaffelse af procesvarme. Dette gælder ikke mindst, når der er tale om forholdsvis små mængder. Energimæssigt vil det som hovedregel være bedst at bruge overskudsvarmen til opvarmning, når der er et konkret behov, og bortskaffe procesenergien i et optimalt indrettet køleanlæg, når varmebehovet ikke er til stede. Omvendt er det nødvendigvis heller ikke energimæssigt optimalt at bortkøle hele procesenergien, hvis der er et vist varmebehov.

For på en simpel måde at tage højde for denne problemstilling foreslås det, at nyttiggørelse af procesvarme til rumopvarmning i sommerhalvåret ikke skal have nogen afgiftsmæssige konsekvenser.

Kombineret med det ovenfor omtalte loft i form af en m²-afgift bliver det reelle loft over afgiftsbetalingen for nyttiggjort procesvarme til rumopvarmning således 48 kr. pr. m² pr. år. Der vil stadig ske nedsættelse af tilbagebetalingen for varmt brugsvand, der opvarmes med overskudsvarme i sommerhalvåret.

Anvendes m²-afgiften ved beskatning af overskudsvarme, ydes der tilbagebetaling i fuldt omfang af CO₂-afgiften, i det omfang der er tale om overskudsvarme fra tung proces.

Til nr. 19

Dels foreslås et loft over varmeværkers afgift, dels en lempeligere adgang til at anvende andet end målere, når energistrømmen skal opdeles i rumvarme og proces.

Hovedreglen i energiafgiftsloven er, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgift i forbindelse med salg af varme. Virksomheder, der bruger varme til fremstilling af andre varer med henblik på afsætning, kan dog som hovedregel få afgiftsgodtgørelse, selvom varmen efterfølgende anvendes i fjernvarmenet som industriel overskudsvarme. Dog nedsættes tilbagebetalingen i forhold til varmeleverancen. Varmeværker, herunder affaldsforbrændingsanlæg der afsætter varme, bruger ikke olie til fremstilling af andre varer med henblik på afsætning og kan efter de gældende